

FEHÉR FERENC

PÁRBESZÉD

*annak ürügyén hogy a zombori Szent János utca virágzó gesztenyefái
ezt-azt eszébe juttattak egy később Pompejről érkező írónak*

*»Vajon hová is megy a mi kocsink? ...«
(Szenteleky: Elégia poros prózában)*

*Az írás nem egyetlen alkalom a kísérletezésre
E párbeszéd esetében mégis indokolt
Világunk teszem próbára vallatásod közben
Tőled — magunkhoz másképp nem jutok*

*Ákácot mondtál s ámultál: gesztenyevirág málnafagylalt
Sziromtornyocskák gögös grófkisasszonyok
Rábólintasz-e hogy módosult a képlet
Szép témák helyett a témák szépségei*

*Tömjéntűst és fűszeres liliomillat
Napos tájakat idéző ábrándos iriszek
Az ábrándokon csak úgy uralkodunk
Ha nem tagadjuk — ízeire bontjuk őket*

*Hájas kofák bögő barmok lehúzó közöny
A megjelölt világ még nem megnevezett
A halotti maszkodba dermedt kimondatianság jelöl meg
S nem díszítőjelzőid tonalitásjelei*

*A szavak csak kígyózó indák meandervonalak
S különben sem mondani hanem tenni akartunk
Csak a szándékunk akarta azt amit mondtunk
Írók szó fojtogat s nem trágyaszagú szél*

*Nem azok a felajánlkozó önkéntes szavak
Csupán a megfogalmazást túlélő kevesek
Nem az érzékenyekhez szólni elérzékenyülten
A kegyetlen pontosságú érzékenység maga*

*Pontosság mely kínálja a módosítást
De itt és most az egyetlen megnyilatkozás
Világító napot akarok megnevezni s mondom
Lehunyt szemekben feszülő homály*

*Ezt idézték azok a gesztenyevirág-gyertyák
Hisz a lecke nem az a hűsz sor latin memoriter
Van idő mikor tudni kell nem készülni
De erre még mindnyájunk ráfizetett*

*Örökkönös készenléted követem írásaidban
Emlékszel ott Pompejben az a várt tűzhányóölökés
Végül azt a régít a megálmodottat élted újra
Nem kellett volna olyan messzire menned*

*Sorjázó képzetek mozaikjában tán ott van a kép
Épp csak az a váltig hajszolt nagy-nagy megrendülés*

Pompej házainak mozaikjában a hallgató kövek